

1988, 2. dubna – Sdělení VONS č. 741 „Kamil Petrovický ve vazbě“ o trestním stíhání Kamila Petrovického obviněného z trestného činu výtržnictví a jeho vzetí do vazby.¹

Od 17. 3. 1988 je ve vazbě ve věznici v Hradci Králové jako obviněný z trestného činu výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zákona dělník Kamil Petrovický, nar. 25. 2. 1970, bytem Nová 1337, Ústí nad Orlicí.

Podle svědectví K. Petrovického, jeho bratra a matky byl průběh událostí, které vedly k jeho obvinění a uvěznění, následující:

Kamil Petrovický se dne 8. 3. 1988 kolem 24. hodiny vracel domů spolu se svým bratrem Vladimírem Petrovickým; předtím vypil 3–4 jedenáctistupňová piva. Cestou potkali známého Milana Pávka, který je požádal o nocleh, protože mu ujel autobus. Bratři souhlasili, aby přespal u nich. Hned nato je zastavila hlídka složená ze stržm. Ulricha,² který oba bratry dobře zná, a jednoho člena pomocné stráže. Kamil Petrovický se odmítl legitimovat s tím, že nemusí prokazovat svou totožnost někomu, kdo ho osobně zná. Stržm. [sic] Ulrich ho udeřil pěstí do obličeje. K. Petrovický upadl a příslušník ho kopal do břicha. Kamil Petrovický nemohl sám vstát, jeho bratr a Milan Pávek ho chtěli odvést na polikliniku, která byla naproti, ale stržm. [sic] Ulrich dostal strach a rozmlouval jim to. Pronesl tato slova: „Neblázněte, nebudeme z toho nic dělat, vždyť se nějak domluvíme.“ (Svědectví Vladimíra Petrovického.)³ S trojicí občanů se dokonce rozloučil podáním ruky. Po odchodu hlídky Vl. Petrovický a Milan Pávek odvedli Kamila Petrovického na polikliniku, kde byl prohlédnut. Ošetřující lékařka zde sepsala zprávu i s udáním příčiny zranění a poslala ho do nemocnice. Tam došlo ke konfliktu mezi ním a zřízcem nemocnice, který Kamila Petrovického urážel pro jeho punkový vzhled. K. Petrovický se odmítl nechat hospitalizovat a odešel domů, kam přišel asi hodinu po bratrovi a Milanu Pávkoví.

Dne 13. 3. se objevily v Ústí nad Orlicí v jednom podchodu nastříkané nápisy SNB – SS a další. Asi 15 lidí z prostředí punk

a undergroundu včetně Milana Pávka bylo zadrženo a byli vyslyšáni, zda nemají s nápisy něco společného. Kamil Petrovický, který se později seznámil se svědeckou výpovědí Milana Pávka, ji označuje za nepravdivou.⁴ Je otázka, zda se Milan Pávek nestal – např. v souvislosti s nastříkanými nápisy – předmětem vydírání.

Kamil Petrovický byl zadržen a obviněn až 17. 3., tedy 9 dní po konfliktu s příslušníkem Ulrichem.

V odůvodnění usnesení o zahájení trestního stíhání pro trestný čin výtržnictví se uvádí, že se „rval se svým bratrem Vladimírem Petrovickým a Milanem Pávkem, přičemž ve svém hrubém a agresivním jednání pak pokračoval i v nemocnici v Ústí nad Orlicí, kde urážel zdravotní personál a všechny přítomné osoby“.⁵ Do vazby ho vzal okresní prokurátor JUDr. Jaroslav Mazanec proto, že má obavu, aby Kamil Petrovický nemařil vyšetřování působením na svědky a aby nepokračoval v trestné činnosti.⁶

K. Petrovický byl vloni odsouzen pro trestné činy útoku na veřejného činitele podle § 155/1b a § 156/2 tr. z. a výtržnictví podle § 202 tr. z. k trestu odnětí svobody na 4 měsíce s podmíněným odkladem na 3 roky (viz naše sdělení č. 622, 645, 652, 661, 662).⁷

Celý případ se zdá vykonstruovaný: trestným stíháním za skutek, který se nestal, se má zakrýt trestné jednání stržm. [sic] Ulricha.⁸

Informace o Chartě 77, r. 11, 1988, č. 7, s. 5.

POZNÁMKY

¹ K případu viz dále sdělení VONS č. 778b, dokument č. 782.

² Celým jménem a se správnou hodností nstržm. Pavel Ulrich.

³ K tomu viz dále rukopisnou informaci Vladimíra Petrovického o incidentu uloženou in: LP, Sb. VONS, inv. č. 241, sign. I/1, kart. 40. Během svědeckého výsledku 5. 4. 1988 využil Vladimír Petrovický práva nevypovídat s přáním učinit výpověď až během hlavního líčení. U soudu to pak odůvodnil obavami z možného zneužití jeho výpovědi. Viz protokol o hlavním líčení u Okresního soudu v Ústí nad Orlicí ve věci K. Petrovického

konaném 27. 5. 1988, OS v Ústí nad Orlicí, soudní spis k případu Kamila Petrovického, spis. zn. 1 T 59/88.

⁴ Ve svědecké výpovědi učiněné na Obvodním oddělení VB Ústí nad Orlicí 17. 3. 1988 Milan Pávek v odpovědi na otázku, zda někdo z šetřených kopal na ulici do věcí, anebo se choval nepřistojně, uvedl následující: „[...] nejsem si jist, ale pamatuji si, že by někdo měl z nás takto jednat“. Ve výpovědi učiněné 1. 4. 1988 na Okresní prokuratuře v Ústí nad Orlicí Pávek předchozí výpověď doplnil: „Plně se odvolávám na protokol, který byl se mnou učiněn na OO VB. Chtěl bych ale říci, že jsem do protokolu o výsledku svědka před příslušníky VB uvedl, že si nepamatuji, že by z nás měl někdo takto jednat a příslušníci v protokole uvedli, že si pamatuji.“ Stejně jako v předchozí výpovědi odmítl výraznou podnapilost, jež by mu neumožnila vzpomenout si na sledovaný večer, během něhož k incidentu došlo. Protokoly z výpovědi Milana Pávka jsou uloženy in: tamtéž.

⁵ Celá přesná citace usnesení vyhledavatele Obvodního oddělení VB Ústí nad Orlicí kpt. Kučery ze 17. 3. 1988 zní: „Podle § 160 odst. 1 trestního řádu *zahajují* trestní stíhání pro trestný čin *výtržnictví* podle § 202/1 trestního zákona, neboť na podkladě zjištěných skutečností je dostatečně odůvodněn závěr, že tohoto trestného činu se dopustil Kamil *Petrovický*, nar. 25. 2. 1970 trvale bytem Ústí nad Orlicí, Nová 1337, tím, že dne 8. 3. 1988 kolem 24.00 hodiny před n. p. Perla 01 v Ústí nad Orlicí na ulici Rudé armády, tedy na místě veřejnosti přístupném, se pral se svým bratrem Vladimírem a Milanem Pávkem. Po provedení zákroku hlídkou VB byl jmenovaný předveden na OÚNZ – Poliklinika k ošetření, kde plival po zemi a snažil se zvracet do koše s návkley. Poté bez ošetření odešel. Po určité době se do OÚNZ vrátil a zde mu bylo vystaveno doporučení do nemocnice. Po příchodu do nemocnice zde bezdůvodně slovními výroky napadal zdravotní personál a rušil noční klid. Přestože byl několikrát upozorněn, ve svém jednání pokračoval, odmítl hospitalizaci a poté bez dalšího ošetření opět odešel.“ Tamtéž.

Usnesením vyšetřovatele oddělení vyšetřování Okresní prokuratury v Ústí nad Orlicí Stanislava Koláře z 2. 5. 1988 bylo trestní stíhání Petrovického rozšířeno rovněž o trestný čin útoku na veřejného činitele podle § 156, odst. 2 tr. zák. V odůvodnění usnesení se uvádělo, že „dne 8. 3. 1988 [správně 9. 3. 1988] v nočních hodinách kolem 00,30 hod. procházel obviněný ještě ve společnosti svého bratra Vladimíra a Milana Pávka ul. Rudé armády v Ústí nad Orlicí, jevíli známky podnapilosti a svým chováním rušili noční klid. Poblíže budovy n. p. Perla byli dostiženi službu konajícím příslušníkem OO VB Ústí nad Orlicí nstržm. Pavlem Ulrichem. Vladimír Petrovický výzvy k zastavení neuposlechl a proto se jej nstržm. Ulrich snažil zastavit tím, že jej chytil za rameno, čemuž [sic] se tento snažil vyprostit a upadl na zem. Na toto obviněný reagoval tak, že nstržm. Ulrichovi počal vyhrožovat, snažil se jej fyzicky napadnout, a proto byl vůči němu použit služební obušek. Po tomto odmítl předložit OP a rovněž tak následování [sic] na OO VB, a když vůči němu bylo použito

- předváděcího chvatu, tomuto se bránil, snažil se vytrhnout, přičemž upadl na zem a při pádu se snažil strhnout na zem i jmenovaného příslušníka. Tohoto lživě obvinil, že jej kopl do žaludku, hrubě jej urážel a vyhrožoval mu.“* Tamtéž.
- ⁶ V usnesení okresního prokurátora v Ústí nad Orlicí JUDr. Jaroslava Mazance z 18. 3. 1988 bylo poukazováno na recidivu trestné činnosti (K. Petrovický byl 29. 6. 1987 odsouzen Okresním soudem v Hradci Králové pro trestné činy útoku na veřejného činitele a výtržnictví k podmíněnému trestu odnětí svobody). Tamtéž; též LP, Sb. VONS, inv. č. 241, sign. I/1, kart. 40.
- ⁷ Dokumenty č. 625, 648, 655, 664 a 665. K tomuto případu viz dále sdělení VONS č. 730, dokument č. 733.
- ⁸ Na účelovost konstrukce celého případu poukazovala petice adresovaná Krajské prokuratuře v Hradci Králové z 8. 4. 1988 (23. 5. 1988 byla petice odeslána krajskému prokurátorovi v Hradci Králové). Jejích zhruba dvě stě signatářů v ní požadovali propuštění Petrovického na svobodu a jeho perzekuci označili za exemplární příklad „*stálého útlaču příslušníků hnutí Punk Bezpečnosti a ostatními orgány státní moci*“, *Informace o Chartě 77*, r. 11, 1988, č. 11, s. 6–7.